

Ende paa Fjendtlighederne, strandede Forligsbestræbelserne.

Den overordentlige Forsamling.

Da saaledes ogsaa dette Mæglingsforsøg var mislykkedes, besluttede det af September-Forsamlingen nedsatte Udvalg i Overensstemmelse med den foran nævnte Resolution, at Forsamlingen skulde indkaldes til ekstraordinært Møde den 20. November 1934, idet det var en Forudsætning, at Forligsvejen skulde staa aaben, indtil Forsamlingen havde vedtaget den i Pagtens Art. 4 omhandlede Beretning.

Den overordentlige Forsamling, der varede fra 20. til 24. November 1934, og paa hvilken den danske Regering havde anmeldt som Delegerede Minister *Erik Scavenius* og Danmarks faste Delegerede ved Folkeforbundet Hr. *William Borberg* med Hr. *Gustav Rasmussen* som Suppleant, aabnedes af den fungerende Formand for Raadet, Udenrigsminister *Beneš* (Czekoslovakiet) og valgte enstemmig Minister *Castillo Najera* (Mexiko) til Præsident.

I Henhold til den af den ordentlige September-Forsamling truffne Beslutning havde det dertil nedsatte Udvalg udarbejdet Udkast til den i Pagtens Art. 15, 4. Stk. omhandlede Beretning, der — naar Konflikten ikke har kunnet bilægges — skal kundgøre Stridens Omstændigheder og den Løsning, som findes ret og billig og mest formaalstjenlig at anbefale i det foreliggende Tilfælde.

Dette Udkast, som forelagdes af Udvalgets Formand, Minister *Osuskij* (Czekoslovakiet), indeholdt en kortfattet Sagsfremstilling med Oversigt over den lange Række forgæves Mæglingsforsøg, der var foretaget dels af de amerikanske Stater, dels af Raadet og det af Forsamlingen nedsatte Udvalg, og som kortelig er nævnt i det foregaaende. De egentlige Henstillinger i den Betydning, de har efter Pagtens Art. 15, 4. Stk., omfattede Forholdsregler, der tilsigtede at standse Fjendtlighederne og tilvejebringe foreløbige Sikkerhedsforanstaltninger, at indlede Fredsforhandlinger, der-

under om Fastsættelsen af Grænsen mellem de to Lande, om varige Sikkerhedsforanstaltninger og om økonomiske Forhold. Saa fremt Enighed ikke naaedes ad Forhandlingens Vej, skulde Stridens territoriale Kernepunkt (Grænsens Fastsættelse) afgøres af Den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje i Haag, de øvrige Spørgsmaal ved Voldgift. Udkastet indeholdt yderligere Bestemmelser angaaende Forbudet mod Levering af Vaaben og Krigsmateriel og om Nedsættelse af et raadgivende Udvalg til at følge Henstillingernes Gennemførelse.

Om hele denne Løsning kunde gennemføres, beroede imidlertid ikke blot paa, at Forsamlingen vedtog den, men dens Iværksættelse ahang af, om begge de stridende Parter antog den uden Forbehold. For om muligt at raade Bod paa den Situation, der vilde opstaa, hvis en af Parterne ikke gav sin Tilslutning, foreslog Minister *Osten Undén* (Sverige) med Tilslutning af den danske, den norske, den spanske og den schweiziske Delegation, at i Tilfælde af, at begge Parter ikke indenfor en kort Frist antog den af Forsamlingen anbefalede Løsning, skulde der om det territoriale Stridsspørgsmaal indhentes en raadgivende Udtalelse fra Domstolen i Haag for at fastslaa, hvem der bar Ansvaret, saa at Folkeforbundets Medlemmer om fornødent kunde bringe Pagtens Art. 10 om Staternes territoriale Integritet til Anvendelse.

Dette Forslag, der saaledes ikke tilsigtede at ændre den foreslaaede Løsning, men at supplere den med en Anvisning paa en subsidiær Fremgangsmaade for det Tilfælde, at den anbefalede Løsning ikke skulde blive tiltraadt af begge Parter, lød saaledes:

»Idet det bringes i Erindring, at den mellem Bolivia og Paraguay opstaaede Strid hidrører fra, at deres fælles Grænse ikke er fastsat ved nogen endelig Traktat;

at Forsamlingen har maattet fastslaa, at ingen af Parterne har opfyldt sine Forpligtelser efter Pagtens Art. 12, og at den bestaaende Pagtkrænkelse stadig foreligger;

under Hensyntagen til, at Forsamlingen under disse særlige Omstændigheder har maattet indskrænke sig til at fremsætte Henstillinger, til